

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 94. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094626272/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Syner

formede som dine to skammelige øjne
og dog dækkede af solide årringe,
som vidne om, hvad jeg har lidt, foragtet og glemt.

Da jeg kom ud på marken, var der ikke andet at se end en gammel kælling langt borte i horisonten. Så snart hun opdagede mig på flere miles afstand, for hun løs på mig og skreg: Nå så du er forelsket! Og så gik hun mig et kys, et smadderkys tværs over hele ansigtet, det begyndte lidt fra det venstre øre og gik skråt ned efter og endte ved underkæben noget til højre for hagen.

Rejs dig til helvede, så jeg og spyttede, og øjeblikkelig tog fanden ved hende på et kosteskaff, så skotterne slog smæld om hendes bløde ben. Men derefter kom hendes elsker førende over mig i panser og plade, og han skreg: Din bondelomme! Skal du kysse hende, som min sjæl elsker! Han hævdede i sin højre hånd et stort stykke favnebrænde for at mase mig med det, men jeg trak min økse og huggede ham ned, hvorefter jeg digtede følgende vers over ham:

Blodkronet hæver han sit hoved,
flukt af øksen, mens hjernen drypper
på jorden ned i tunge dråber,
endnu bævrende af hadefulde tanker.

Som jeg sådan gik, kom der en pæn, sortklædt mand hen til mig og spurgte:

Nå, den herre er måske digter.
H-ja, det er jeg endda i høj grad.
Det glæder mig usigeligt. De hører muligvis til de største, antog han med et udtryk af stor beundring.
Ja, det kan De bande på, bedyrede jeg og mumlede noget ved mig selv, som om jeg fremleles digtede.

Pludselig følte jeg mig voldsomt grebet ved det ene øre, og i næste øjeblik svævede jeg højt oppe over jorden.

Nu har jeg dig, skreg han, og du skal ikke så nemt slippe fra mig igen, for jeg er Satan selv. Nu er du min slave, min digterska-